Bogár László: Nincs veszve Lengyelország

2015 november 12. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

„Nincs még veszve Lengyelország, / Míg mi meg nem haltunk, / Hogyha földünk elrabolták, / Visszaszerzi kardunk” – ezekkel a sorokkal kezd?dik a lengyel himnusz, és a lengyeleknek sokszor kellett nagyon hinniük abban, hogy nincs még veszve a hazájuk.

A legutóbbi választások eredménye mintha azt mutatná, hogy nem hiába hittek benne nagyon. A magyar–lengyel történelmi rokonszenv alapját az a geopolitikai párhuzam adja, hogy mindkét ország ugyanazon a tektonikai törésvonalon terül el. Kicsit leegyszer?sítve, a mindenkori nagy nyugati és keleti birodalmak rajtunk keresztül mérték össze erejüket, és nemzeti létünket is készek voltak felszámolni, ha érdekük úgy kívánta.

Mivel Lengyelország nemzeti léte két alkalommal is a Német és Orosz Birodalom cinikus alkuja nyomán vált semmivé, így érthet? az állandósult ellenszenvük ezeknek a birodalmaknak az utódállamaival szemben. Mindezt azért is fontos el?re bocsátani, mert a mélyr?l jöv?, zsigeri gy?lölet – mondhatni – automatikusan az amerikai birodalom legf?bb stratégiai szövetségesévé tette Lengyelországot.

Csakhogy ebben a most „élesed?” globális háborúban éppen Európa és Amerika csap össze, és nagyon nem mindegy, hogy Kelet- és Közép-Európa meghatározó regionális hatalma, Lengyelország, milyen álláspontot foglal el ebben a történelmi jelent?ség? konfliktusban. Ráadásul mindehhez szorosan köt?dik egy másik dönt? fontosságú törésvonal is, amely az egész, „rendszerváltás” fed?nev? folyamatot meghatározta.

A kialakult többpárti demokrácia az egész térségben azzal a végzetes tévhittel indult, miszerint a jobb- és baloldal egymásnak feszülése jelenti a legf?bb törésvonalat. És bár az elmúlt negyedszázad történései Keleten és Nyugaton egyaránt látványosan tették nyilvánvalóvá a bal-jobb dichotómia hamis voltát, ez a tévhit ma is mérgez, bár, mint bizonyítani igyekszem, a mostani lengyel választások is éppen ennek a megosztottságnak a hamisságát látszanak bizonyítani.

A modern politikai rendszereket a 19. században úgy alkotta meg a láthatatlan „f?konstrukt?r", hogy a középpontba mindig a meghatározó t?kestruktúrák hatalmi gépezete, vagyis annak a lokális fiókszervezete került. Érdekes módon ez az er? önmagában is él? cáfolata volt a jobb- és baloldali meghasítottságnak, hisz mindig a meghasítottság fölött lebegett.

Látszólag ezzel szemben (valójában hozzákapcsolva) hozta létre az úgynevezett „baloldali" pártokat, amelyek a munkaer?-tulajdonosok politikai érdekvédelmi szervezeteiként funkcionáltak. És végül, mivel ez mégiscsak ugyanabban a 19. században zajlott le, amelyben az európai országok népességének a dönt? többsége még a tradicionális szakrális társadalom része volt, így harmadikként oda kellett biggyeszteni egy „konzervatív" pártot is, amit többnyire a már többszörösen sterilizált, neutralizált dzsentrib?l gyártottak le, és automatikusan ez lett a „jobboldal", mint olyan.

A nem létez? világer? kezében globális véleményhatalmi terrorgépezetként m?köd? média aztán nap mint nap szállította azokat a manipulált „híreket", amelyek ezt a bal-jobb hamis képzetet folyamatosan meg is er?sítették. Ma már látjuk azonban, hogy a valóságos törésvonalak nem a jobb- és baloldal között húzódnak, hanem ezeken az oldalakon belül.

A valós törésvonalak lényegét pedig két választási lehet?ség kombinációja jelenti. Ez a két választási szituáció a nemzethez, illetve a „szociális" kihíváshoz való viszonyban nyilvánul meg. Ebb?l aztán elvileg négy alaphelyzet adódhat.

A nemzetellenes és antiszociális kombináció, vagyis az SZDSZ. Aztán van még két másik „féloldalas" kombináció, az egyik, amely szociálisan érzékeny, de nemzetietlen, ez általában az úgynevezett „baloldal" jellegzetessége. A másik, amikor nemzeti ugyan, de antiszociális, ez meg id?nként a „jobboldali" politikai alakzatok között fordul el?. Végül a negyedik kombináció a „nemzeti-szociális" verzió, vagyis a nemzetiesség és a szociális érzékenység összehangolása, de ez az abszolút tabu.

A lengyel választások most legalább két igen fontos dolgot mutattak meg. Az egyik, hogy a „jobboldalon" belül is létezik ez a megosztottság, tehát a lengyel „jobboldalon" is létrejött az „MDF–SZDSZ" dichotómia. (Ez a megosztottság már a „monolitikusan" egypárti MSZMP-ben is jelen volt, amelyben Aczél György szimbolizálta az SZDSZ-t, míg a „másik oldalon" Pozsgay Imre az MDF-et. Az egypártrendszerben az MSZMP görcsösen ragaszkodott ahhoz, hogy ? „egy párt". Az új politikai rendszer meg ahhoz ragaszkodik, hogy ? „több párt", miközben nagyon is „egy párt", hiszen minden pártban a „bels? SZDSZ" igyekszik uralkodni.). A lengyel választásokon most a jobboldaliságban eddig egymáshoz kényszerített „MDF és SZDSZ" vált el egymástól – nagyon látványosan.

Bár azt, hogy a most fényes gy?zelmet arató „lengyel MDF" mit kezd majd ezzel a gy?zelemmel, vagy még inkább, hogy „mégis kinek a gy?zelme" mindez, azt egyel?re csak találgathatjuk. Amit viszont nem kell találgatnunk, az a lengyel „baloldal" megsemmisülése. És azért nem kell találgatnunk ennek az okát, mert ez a legnyilvánvalóbb következménye annak, hogy a baloldal hagyta elsorvadni, s?t igyekezett buzgón megsemmisíteni a saját bels? MDF-jét.

Megvoltak ugyan a pusztító következmények el?jelei, de már nem létezett az önreflexiónak az az elemi szintje sem, ami a katasztrófát megel?zhet?vé tette volna.

Hogy a magyar „baloldal" önreflexióra való teljes képtelensége is elérte-e azt a szintet, amit a lengyelé, azt nem tudhatjuk. Ha igen, akkor ennek olyan messzemen? következményei lehetnek, amelyek végleg átrajzolják az egész magyar politikai rendszert is.

Bogár László - www.magyarhirlap.hu
Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló